

przez okres co najmniej 8 miesięcy w placówkach handlu detalicznego, zakładach gastronomicznych i usługowych objętych uchwałą, urlopu bezpłatnego na okres po zakończeniu sezonu do rozpoczęcia następnego sezonu, jednakże na okres nie dłuższy niż 4 miesiące.

2. Bezpłatnego urlopu udziela się pracownikowi po wykorzystaniu przysługującego mu urlopu wypoczynkowego.

3. W okresie bezpłatnego urlopu pracownikom przysługuje:

- 1) pomoc lecznicza dla pracownika i członków jego rodziny w zakresie przysługującym pracownikom i członkom ich rodzin w myśl przepisów ogólnych,
- 2) zasiłki rodzinne.

4. Świadczenia, o których mowa w ust. 3, przysługują, jeżeli pracownik nie opuścił w okresie sezonu ani jednego dnia pracy bez usprawiedliwienia.

5. Zasiłki rodzinne wypłaca w obowiązujących terminach zakład pracy, który udzielił pracownikowi bezpłatnego urlopu.

6. Jeżeli w danej miejscowości w ciągu roku występują dwa lub więcej sezony, dopuszczalne jest udzielenie urlopu bezpłatnego na zasadach określonych w ust. 1—4 po czterech miesiącach pracy, jednakże na okres nie dłuższy niż 2 miesiące w każdym wypadku.

§ 10. Przepisy uchwały dotyczące prezydów powiatowych rad narodowych stosuje się odpowiednio do prezydów miejskich rad narodowych w miastach stanowiących powiaty miejskie.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 20 lipca 1967 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

203

UCHWAŁA Nr 186 RADY MINISTRÓW

z dnia 25 lipca 1967 r.

w sprawie ryczałtów za noclegi w podróżach służbowych.

W celu odciążenia bazy noclegowej w hotelach w okresach i miejscowościach o szczególnym nasileniu ruchu turystycznego, dla uzyskania doświadczenia w tym zakresie, uchwała się, na okres od dnia 1 sierpnia do dnia 30 września 1967 r., co następuje:

§ 1. 1. Ustala się następującą wysokość ryczałtów za każdy nocleg poza zwykłym miejscem służbowym w okresie podróży służbowej lub delegacji:

- 1) 90 zł — w Warszawie i Krakowie,
- 2) 70 zł — w Gdańsku, Gdyni, Katowicach, Kielcach, Koszalinie, Lublinie, Olsztynie, Poznaniu, Sopocie, Świnoujściu, Szczecinie, Wrocławiu, Zakopanem i Zgorzelcu,
- 3) 50 zł — w Cieszynie, Częstochowie, Elblągu, Kudowie, Polanicy i Toruniu,
- 4) 40 zł — w Jeleniej Górze, Giżycku, Mikołajkach, Międzyzdrojach, Ostródzie, Ślubicach, Słupsku i Szklarskiej Porębie.

2. Upoważnia się Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej i Przewodniczącym Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki do wprowadzenia w drodze zarządzenia zmian w zakresie miejscowości wymienionych w § 1.

§ 2. 1. Na okres obowiązywania uchwały zawieszają się uprawnienia osób delegowanych do miejscowości wymienionych w § 1 do rozliczania kosztów noclegów na podstawie rachunków. Wypłacanie ryczałtów za noclegi nie wymaga odrębnego udokumentowania. Jeżeli jednak pracownik miał możliwość korzystania z noclegu w służbowym domu noclegowym, należy zamiast ryczałtów za noclegi zwrócić koszt noclegu w służbowym domu noclegowym.

2. Przepisy ust. 1 nie mają zastosowania do osób wymienionych w zdaniu pierwszym § 27 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1948 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. Nr 38, poz. 279 z późniejszymi zmianami).

3. Przepisy ust. 1 nie mają również zastosowania do osób towarzyszących delegacjom zagranicznym.

4. W wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych koniecznością wykonywania szczególnie ważnych czynności, kierownik jednostki zlecającej podróż służbową, za zgodą właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego) albo przewodniczącego prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa), może zezwolić na rozliczenie kosztów noclegów w hotelu w pokoju jednoosobowym na podstawie rachunku. Zezwolenie nie może dotyczyć hoteli kategorii „S” i kategorii „I”, chyba że w danej miejscowości nie ma innego hotelu poza hotelem kategorii „I”.

§ 3. 1. W miarę wolnych miejsc, których obsadzenie przez turystów przez dłuższy czas nie jest przewidziane, hotele znajdujące się w miejscowościach wymienionych w § 1 mogą świadczyć usługi noclegowe pracownikom odbywającym podróż służbową lub delegację za cenę nie przewyższającą wysokości ryczałtów określonych w § 1.

2. Minister Gospodarki Komunalnej i Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki wydadzą wspólne szczegółowe wytyczne w sprawie świadczenia usług w wypadkach określonych w ust. 1.

§ 4. Dotychczasowy system rozliczania kosztów noclegów w podróżach służbowych i delegacjach do miejscowości nie wymienionych w § 1 pozostaje bez zmian.

§ 5. 1. Zobowiązuje się ministrów (kierowników urzędów centralnych) oraz przewodniczących prezydów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) do złożenia Komitetowi Pracy i Płac w terminie do dnia 15 października 1967 r. sprawozdań z wyników realizacji niniejszej uchwały. Wzór sprawozdania wraz z terminami dla przedsiębiorstw i jednostek nadrzędnych ustali Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac w porozumieniu z Ministrem Finansów, Ministrem Gospodarki Komunalnej, Przewodniczącym Głównego Komitetu Kultury Fi-

zycznej i Turystyki oraz Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego.

2. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac złoży Prezesowi Rady Ministrów zbiorcze sprawozdanie wraz z wnioskami w terminie do dnia 31 października 1967 r.

§ 6. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym i społecznym stosowanie przepisów uchwały.

§ 7. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, ministrom (kierownikom urzędów centralnych) oraz przewodniczącym prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1967 r. i obowiązuje do dnia 30 września 1967 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

204

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 lipca 1967 r.

w sprawie zezwolenia na udzielanie polskim przedstawicielom dyplomatycznym i konsularnym pełnomocnictw do realizacji spadków zagranicznych.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zezwala się obywatelom polskim, stale zamieszkającym w kraju, na udzielanie polskim przedstawicielom dyplomatycznym lub konsularnym pełnomocnictw do realizacji otwartych na rzecz tych obywateli spadków za granicą (zagranicznych).

2. Zezwala się polskim przedstawicielom dyplomatycznym i konsularnym na przyjmowanie takich pełnomocnictw.

§ 2. Zezwala się polskim przedstawicielom dyplomatycznym i konsularnym na dokonywanie — w granicach otrzy-

many od spadkobierców zleceń i pełnomocnictw — sprzedaży za granicą wszelkiego rodzaju mienia spadkowego, nie wyłączając wartości dewizowych.

§ 3. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 5 października 1954 r. w sprawie zezwolenia na udzielanie polskim przedstawicielom dyplomatycznym i konsularnym pełnomocnictw do realizacji spadków zagranicznych (Monitor Polski Nr 109, poz. 1500).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *J. Kołe*

205

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 10 lipca 1967 r.

w sprawie ustalenia norm ubytków naturalnych ziarna zbóż podczas przechowywania w magazynach i wydawania z magazynów.

Na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz § 1 ust. 1 i § 4 ust. 3 i 4 zarządzenia nr 120 Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 października 1963 r. w sprawie norm ubytków naturalnych (Monitor Polski Nr 89, poz. 420) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przy przechowywaniu w magazynach jednostek gospodarki uspołecznionej i wydawania z tych magazynów: żyta, pszenicy, jęczmienia, owsa, mieszanki zbożowej, kukurydzy, gryki, prosa i sorgo, zwanych dalej ziarnem zbóż, stosuje się normy ubytków naturalnych określone w załączniku do zarządzenia.

§ 2. 1. Upoważnia się Naczelnego Dyrektora Centrali Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego „PZZ” do ustalenia norm ubytków naturalnych nasion strączkowych jadalnych podczas przechowywania w magazynach i wydawania z magazynów.

2. Normy ubytków naturalnych, o których mowa w ust. 1, będą obowiązywać przy przechowywaniu i wydawaniu z magazynów nasion strączkowych jadalnych w jednostkach zgrupowanych w Centrali Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego „PZZ” oraz jednostkach objętych porozumieniem branżowym w branży zbożowo-młynarskiej, w którym wspomniana Centrala pełni funkcję zjednoczenia wiodącego.

§ 3. Tracą moc zarządzenia Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu:

1) z dnia 14 grudnia 1956 r. w sprawie norm ubytku naturalnego ziarna zbóż podczas magazynowania w jednostkach uczestniczących w obrocie (Monitor Polski Nr 106, poz. 1243),

2) z dnia 20 kwietnia 1957 r. w sprawie norm ubytku naturalnego nasion strączkowych jadalnych podczas magazyn-